

Jak z nás udělaly dvě poslední české vlády kolonii západních států, vysvětluje člen Národní demokracie (v koalici ALIANCE NÁRODNÍCH SIL)

- CZ24 News | 7. října 2021

ČESKO: Možná, že se mnou někdo nebude souhlasit, ale já tvrdím, že premiér Babiš není člověk, který by za zájmy českého státu jakkoliv byl ochoten se rvát, anebo se za ně jen postavit. Případ, se kterým zde chci čtenáře seznámit, je pak ještě trochu vyšší level, zde se podle mého nejedná již jen o zastání se zájmů českých občanů, ale jde tu již o aktivní spoluúčast současné a minulé vlády na škodě způsobené českému daňovému poplatníku v zájmu cizí země a cizí firmy. Já pro danou situaci jiné vysvětlení nenacházím a zkusím vás, milí čtenáři, uvést do této složité kauzy v co nejsevernější podobě, i když je to případ obsahující mnoho důležitých detailů, které dokreslují celou mozaiku pro pochopení skandálnosti tohoto případu, na jehož konci je 16 miliard škody pro českého daňového poplatníka. Některé důležité detaily budu muset v rámci zjednodušení celé kauzy s těžkým srdcem opomenout, abych nečinil článek příliš dlouhý.

Chci tu popsat konkrétní situaci, kdy se pomocí Babišovy a Sobotkovy vlády podařilo přenést škodu, kterou měl zaplatit viník selhání projektu výstavby tepelné elektrárny Adularya v Turecku na bedra českého daňového poplatníka. Tím nezpochybnitelným viníkem byla rakouská firma Andritz. Pak jen zbývá otázka, na čí pokyn a nebo z jakých pohnutek se tato současná a minulé vláda dopustily tohoto podrazu vůči českým daňovým poplatníkům, který nás bude stát 16 miliard korun? Protože, když to řeknu zcela na surovo, tak český daňový poplatník zaplatí péči těchto dvou posledních vlád uvedené miliardy korun za škodu, kterou způsobila rakouská firma Andritz a obě tyto vlády věděly a ví, kdo je vinen za toto zmaření vývozního případu české elektrárny do zahraničí. Ví to už dost dlouhou dobu na to, aby se pokusila, samozřejmě už jen ta poslední vláda, situaci napravit. Nemohu si připomenout, že by se za 100 let české anebo československé státnosti někomu podařilo takto zpravit exportní zakázku, jak se to podařilo aktérům na obchodním případu Adularya.

Chápu, že je čtenář unaven neustálým povídáním o korupci, avšak pokud se s korupcí člověk nesetká tváří v tvář a nemusí řešit dilema, zdali se pustit do nerovného souboje se státní mašinerií, která korupci nahrává, tak se na celý ten problém dívá asi jako na Járu Cimrman – všichni o něm slyšeli, ale nikdo ho ještě neviděl. Člověk musí na vlastní kůži prožít ten pocit bezmoci z předem prohraného souboje a pak záleží na každém z nás, zdali se smíří s faktem, že korupce je tu rozlezlá jako rakovina, ale že on s tím nic nenadělá, anebo naopak přitvrdí a jde dál hlava nehlava za svým cílem. Já jsem spíše ten druhý typ, a proto jsem tu s tímto článkem.

16 miliard korun škody z této kauzy, to není zajisté zanedbatelná částka, vůči které by občané této země měli zůstat neteční. Musím však zároveň dodat, že se mi zatím nepodařilo posunout tento případ do centra pozornosti sdělovacích prostředků, i když jsem pro to vyvinul dosti značné úsilí. Kdo si projde to, co jsem si prošel já za 3,5 roku své války proti zkorumpované společnosti, a někdo vám bude vykládat nějaké plky o tom, že tu nezávislý tisk něco stráží, a že investigativci tu bdí a provádí tu nějaký očištný proces ve společnosti, tak vás to jen dále popudí. Nedělají nic z toho, co se tu pokrytecky podsouvá veřejnosti.

Já bych tu mohl jmenovat dlouhý seznam poslanců parlamentu, na které jsem se obrátil, politických stran, kterým jsem napsal, investigativních novinářů, televizních stanic, protikorupčních nadací, a 90

% z nich neměli ani tolik slušnosti, aby mi obdržení e-mailu alespoň potvrdili. Spíše po mnoha neúspěšných pokusech o spolupráci s tiskem a různými TV získáte pocit, že tu za scénou stojí nějaký dirigent, na jehož pokyn se na danou kauzu vrhnou naši novináři z různých stran jako nějaká smečka divokých psů, anebo také nevrhnou. Ale dokud ten skrytý dirigent nedá pokyn zdviženým palcem, tak zkrátka můžete chodit od čerta k ďáblu, a je vám to prd platné, nikdo o publikování story s 16 miliardami škody na daňové poplatníky nejeví zájem.

Tento případ zmařeného projektu Adularya má ještě navíc i druhou stránku věci, kdy další ztrátou pocházející ze zkolabování tohoto vývozního případu a vzniku oné částky 16 miliard škody, je i faktické zkrachování firmy Vítkovice a.s., jako podniku, který tu vyráběl na českém trhu již od roku 1828 a má tedy za sebou již téměř dvousetletou historii. Třetím postiženým na české straně jsou pak čeští dodavatelé pro projekt Adularya, kteří museli oželeť 15 % ze zakontrahované ceny na nevyplacených zadržovaných platbách, přestože si svoji část díla na projektu úspěšně splnili.

A nyní uděláme výčet toho samého na rakouské straně. Tam firma Andritz neutrpěla žádné finanční ztráty, protože jí byly vyplaceny veškeré zakontrahované peníze, včetně i toho 15% zádržného, o které čeští dodavatelé přišli. Jak se toto vedení generálního dodavatele podařilo? No znáte to staré české přísloví, které se tu hodí: kdo maže, ten jede. Zatímco na české straně následovala po zkolabování tohoto případu vlna bankrotů ve struktuře firmy Vítkovice Holding, tak rakouská firma Andritz nadále prosperuje a tváří se, jako že se jich tento 5 let odstavený projekt s rezavějící nefunkční elektrárnou v Turecku vůbec netýká.

Do celkového výčtu nálezů a ztrát na rakouské straně musím dát, že firma Andritz zapříčinila zkolabování celého obchodního případu díky špatné funkčnosti jimi dodaného zařízení kotlů, k tomu dostala vyplaceny veškeré zakontrahované peníze a ještě si tuto elektrárnu, která 5 let stojí kvůli jimi špatně vyprojektovaným kotlům, umístila do svého katalogu jako úspěšný referenční projekt. No tak tomu teda říkám bomba, česká vládo.

Předejdu možnou otázku čtenářů, s kým že se to dá podepsat takovýto velkodušný kontrakt? Odpovím, že s firmou Vítkovice Power Engineering (dále VPE), ale bohužel, takovýto kontrakt se dá podepsat jen jednou, pak už jde takovýto kontraktor zpravidla do kyttek, a ta jedna možnost už u této firmy vyčerpána byla, takže je mi líto, už žádný podobný kontrakt příště s touto firmou nemůže být.

Zajímavé je zajisté, kdo takto konkrétně popřál rakouské firmě Andritz, aby si spokojeně užila tento kontrakt snů. Tato rakouská firma totiž nemusela vůbec podstoupit žádné zkoušky, žádnou opravu chybně dodaných dílů na tuto elektrárnu, nebyla vystavena žádnému penále za nesplnění parametrů kotle, nemusela opravovat v záruční době žádné závady, zkrátka nemusela dělat vůbec nic z toho, co každá normální firma do doby, než dostane vyplaceno zádržné a jsou ji uvolněny bankovní garance, musí absolvovat. A víte, kde v tom bylo to kouzlo? Pracovníci vedení firmou VPE připravili pro rakouského dodavatele takový kontrakt snů, že se firma Andritz dostala za povinnost prokázat funkčnost jimi dodaného zařízení a splnění nutnosti prokázání nasmlouvaných parametrů atd. už asi tak v době, kdy bylo smontováno jen tak 2/3 jimi dodaného zařízení, tedy kotle na bloku č. 1.

Zopakuji raději ještě jednou, aby neměl čtenář pocit, že se přeslechl, správná funkčnost kotle a splnění všech provozních parametrů kotle, bylo teoreticky prokázáno na zařízení, které ještě ani nebylo domontováno.

A k tomu ještě dodám další špek, že z dvouleté garanční doby firmy Andritz za správnou funkčnost kotlů zbylo v době zahájení provozu na kotli jen 3,5 měsíce. Dlužno také zmínit, že v době, kdy ještě ani nezačala běžet garanční doba VPE vůči investorovi Adularyi na tyto kotle, tak garanční doba firmy Andritz vůči VPE již skončila. Kdo je trošku kovaný v oboru výstavby investičních celků, tak zajisté rozumí, jaké skryté ďábelské konspirace se tu musely odehrávat za oponou mezi vedením

generálního dodavatele VPE a jeho subkontraktorem Andritzem.

Aby nedošlo k mýlce, takovýto výhodný kontrakt však dostala jen jedna jediná dodavatelská firma od generálního dodavatele – VPE, a to právě rakouská firma Andritz. Asi si vedení VPE bylo vědomo, kam by to došlo, kdyby podobné podmínky dostal v kontraktu každý dodavatel na projektu, takže takové podmínky skutečně dostala jen ta jedna jediná vybraná firma, a to Andritz. Ani nechci přemýšlet o tom, kolik ji to muselo stát.

Abych byl zcela objektivní hned na začátku, tak tím aktérem, který tak úspěšně kopal ve prospěch rakouské firmy Andritz a byl hlavním tahounem těch výhod, kterým se těšila rakouská firma Andritz již od podpisu kontaktu, bylo vedení generálního dodavatele – firmy Vítkovice Power Engineering (VPE) ze začátku projektu a pak zhruba z prostředka projektu až do konce. To vedení VPE se měnilo v průběhu projektu asi tak 4 x a nechci házet všechna vedení firmy VPE do jednoho pytle. Ale bez přiložení ruky k dílu ze strany českých státních orgánů by zbavení zodpovědnosti firmy Andritz za špatně vyprojektované kotle zase tak úspěšně neproběhlo, to musím říci. A společnými silami českého státu a vedení VPE se věci dotáhly ke zdárnému konci, a vážený český daňový poplatník, máš tu teď to potěšení, že těch 16 miliard korun škody z tohoto projektu můžeš zaplatit za rakouskou firmu Andritz. Ale neboj se, on ti ty peníze nepřijde nikdo vzít z peněženky, ono se to dělá rafinovaněji, co se ukradne, to se zároveň půjčí na světovém finančním trhu, takže ten kyselý bonbón se pak cucá po kapkách.

Možná, že by se mohla česká vláda bránit, že jejich podíl na tomto transferu škod byl jen marginální na rozdíl od vedení VPE. S tím bych i souhlasil, avšak pak by mi měly české státní orgány zdůvodnit, proč, když jsem poukázal před třemi a půl roky na podezření z korupce ve vedení VPE, tak proč česká policie neprosto arogantně ignorovala moje trestní oznámení a vlastně vůbec nic nezačala nikdy vyšetřovat a bylo naprosto evidentní, že někdo si rozmotání tohoto klubka podivných rozhodnutí v neprospěch vlastní firmy nepřije.

Jinými slovy, někdo, kdo má moc manipulovat s policií, vyšetřování této kauzy na Národní centrále proti organizovanému zločinu zablokoval. Asi se shodneme, že ti drobní strádalové, jak bych některá ta vedení VPE nekonfliktně nazval, takovou silou zřejmě nevládnou. Tak pak zbývá otázka, proč ti, jež mají tu moc vystavit stopku na vyšetřování této kauzy, takto činí? Tím se ovšem taktéž rázem dostávají mezi podezřelé, že také nemají čisté svědomí a oni by je opravdu neměli mít, a to se budu snažit zde prokázat.

Tak pokud chce někdo zcela demonstrativní případ toho, jak zametají rukou soudělnou a nerozdílnou policie a státní zastupitelství nepohodlné korupční kauzy pod koberec, tak tady má ten příklad v plné parádě.

Já tři a půl roku válčím proti tomuto dokonale promazanému soukolí policie a státního zastupitelství a bombarduji dopisy nejen orgány policie a státního zastupitelství, ale píši například i na Ministerstvo financí, na Ministerstvo průmyslu a na Ministerstvo zahraničních věcí atd., kdy tato všechna ministerstva byla akcionáři České exportní banky (ČEB) a státní pojišťovny EGAP v letech 2016 a 2017, a to je právě ta doba, kdy se rozhodovalo, kdo zaplatí škody za tento zkolabovaný obchodní případ, zdali český daňový poplatník, anebo viník – rakouská firma Andritz. Nakonec škoda padla na nás, takže je na místě se ptát, kdo a co tu vlastně podělal, že se viník dostal ven ze své zodpovědnosti za škody způsobené špatně vyprojektovaným kotlem.

Od momentu, kdy se firma Andritz společným úsilím dvou výše jmenovaných stran vymanila ze zodpovědnosti za špatně navržené kotle, uběhlo již 5 let a dosud ze strany českého státního aparátu ještě nikdo, nejen že se nepokusil, popohnat rakouskou firmu Andritz k zodpovědnosti za tyto škody na vrub českého daňového poplatníka, ale ty české státní orgány dosud ani neřekly firmě Andritz,

jestli by náhodou nechtěla laskavě po sobě ty špatně navržené kotle dát do pořádku. Důkazy, kdo že to za zatavení vnitřních částí kotle popílkem může, což je ten problém, který brání normálnímu provozu, má tento stát již v ruce od listopadu 2017 v podobě expertní zprávy vypracované renomovanými českými odbornými firmami. A že by poté chtěl český stát popohnat Andritz k mezinárodní arbitráži? Ale kdepak, to ani náhodou, vždyť jsme přece kolonie a kolonie nemá žádná práva si dovolovat něco takového, jako je otevřít proti tzv. „vyspělým západním demokraciím“ žádné arbitrážní řízení, které se samozřejmě dalo otevřít již v době před 5 lety za premiéra Sobotky. Napadá mě v této souvislosti známý epigram podle K. H. Borovského „Nechod Vašku s pány na led“. A tady jsme si tu nohu zlámali my, čeští daňoví poplatníci. To na Poláky kvůli dolu Turów, to si tato k západu podlézavá česká vláda troufla a jde tu o co? Po pravdě řečeno, o suché z nosu.

Špatně nastartovaný způsob řešení špatně vyprojektovaných kotlů elektrárny Adularya za vlády B. Sobotky pak vygradovalo do závěrečné etudy teď za vlády premiéra Babiše, kdy se nevratně zpečetilo zmaření tohoto projektu Adularya, a s definitivní platností se uvedená škoda 16 miliard korun přehodila na bedra českých daňových poplatníků. Proč využívám slova definitivní? Protože nedávno již vypršel i termín možnosti žalování firmy Andritz k mezinárodní arbitráži do Švýcarska, i když jsem příslušné české státní orgány na brzké vypršení možnosti žalovat firmu Andritz k arbitráži upozornil, přesto se nic neudálo.

Po těchto silných slovech zajisté dlužím vysvětlení, o co se opírají moje argumenty o nekompetentnosti na straně českého státu. Nechci tu zacházet do přílišných detailů, je tu na webu dostatečně mnoho článků, které tento případ popisují, a to zejména mých článků, které jsou možná až příliš detailní a nezáživné pro čtenáře. Tak jen pár základních údajů pro uvedení čtenáře do obrazu.

V roce 2010 zakontrahovala česká společnost Vítkovice Power Engineering dodávku tepelné elektrárny Adularya pro tureckého investora, kde na tuto akci poskytla Česká exportní banka úvěr 433 milionů EUR. To nejkritičtější zařízení elektrárny, to je kotel, si vedení VPE překvapivě zakontrahovalo s rakouskou firmou Andritz, což byla firma, která se nemohla prokázat tím, že již někdy kotel na stejnou technologii a podobný výkon úspěšně vyprojektovala. Přesto ten kontrakt od VPE dostala, i když jí nemělo být vůbec dovoleno, aby nějakou nabídku předložila. Já již 3 roky doporučuji, aby se policie podívala pod prsty tohoto podezřelého výběru, kde nenajdete žádnou logiku, jen tu, že si za to snad musel nechat někdo z vedení VPE strčit nějaké ty drobné za výstřih a podvazky.

A že o problémy způsobené tímto výběrem dodavatele kotle nebylo nouze, to dokládá fakt, že když se pak v začátku ledna 2016 první kotel uvedl do provozu, tak se objevily neklamné znaky toho, že se firmě Andritz napoprvé ten projekt kotle ale vůbec nepodařil. Již po uvedení bloku do provozu bylo jasné, že kotel nepracuje na bázi cirkulující fluidní vrstvy, tedy technologie, která byly v kontraktu zaslíbeny.

Když se pak po cca tříměsíčním provozu kotle tento zatavil spečeným popílkem, tak to bylo jen vyústěním existujících technických problémů na kotli, kam patřila také i vysoká teplota ve spalovací komoře, která vysoce překračovala maximální hranici, kam až mohla vystoupat. To je nakonec i dnes zpětně doložitelné ze záznamů na kotli z jeho provozu z prvního čtvrtletí 2016.

Logické snad bylo na tento špatně pracující kotel podat reklamaci v době platnosti záruky poskytované dodavatelem. To snad každý víme i z domácnosti, do kdy je povinen výrobce nám zdarma opravit špatně vyrobený produkt, jenže vedení VPE jako by to nevědělo a nechalo projít tuto záruční dobu, aniž by kotel u firmy Andritz reklamovalo. Není toto podezřelé? Podle mě to smrdí opět špinavými penězi na hony, stejně jako na začátku celé kauzy ten výběr firmy Andritz jako vítěze soutěže pro dodávku kotle.

Potud to bylo vše stále jen v kompetenci generálního dodavatele elektrárny – firmy VPE. Kde tedy začal selhávat ten český stát, jako hospodář s vybranými daněmi českých poplatníků? To hned vysvětlím.

Česká exportní banka (ČEB) a EGAP si nechali rok a půl před tím, než se uvedl kotel na bloku č. 1 do provozu, provést analýzu uhlí na dolech od české pobočky firmy Bureau Veritas, a ve výsledné zprávě Bureau Veritas bylo zcela jasně uvedeno, jaké složení uhlí se kde na uhelné sloji nachází. Tuto zprávu poskytla ČEB vedení VPE, a to ji poskytlo zase Andritz. Takže všechny tyto strany věděly dopředu, jaké uhlí přijde na zahájení provozu kotle a přesně takové uhlí pak skutečně přišlo. Když pak vedení VPE nechalo projít garanční období firmy Andritz bez toho, aby kotel reklamovalo, tak pak bylo potřeba přece vymyslet důvod, proč jsme nechali Andritz vypustit ze zodpovědnosti za technické problémy na kotli. A v této situaci VPE s Andritzem spolu vymysleli fiktivní důvod, proč se nám kotel zalepil popílkem, a že za to může prý špatné uhlí. Přestože věděli oba tito aktéři VPE a Andritz, jaké uhlí má přijít na zahájení provozu kotle, a to přece z té zprávy Bureau Veritas, tak pak spolu sehráli komedii na překvapení a údiv, „óóó, jaké že nám to špatné uhlí přišlo do kotle, a s jakým to vysokým obsahem chloru!“. Jenže ten obsah chloru byl přesně takový, jaký ukazovala ta zpráva Bureau Veritas rok a půl předtím, to se jaksi zamlčelo.

Navíc, ta zpráva Bureau Veritas zcela jasně říkala, že nám chlor neovlivňuje spalovací proces v kotli, a že tedy není tím důvodem pro zanesení kotle popílkem. Toto vše věděli také na ČEB a EGAP rok a půl dopředu před nastartováním kotle na uhlí, a přesto nechali od VPE zde sehrát v českém tisku takovouto nechutnou komedii o „špatném uhlí“ jako důvodu pro zalepení kotle popílkem.

Proč tuto komedii ČEB a EGAP zavčas nezarazili, když přece museli vědět, že je to lež? Stačilo jen tuto věc zkontrolovat s Bureau Veritas, kteří rok a půl předtím, než došlo k zalepení kotle popílkem, zpracovali tuto kvalitní zprávu. Ale ČEB a EGAP nechali řídit vedení VPE po českých sdělovacích prostředcích se lživými argumenty. A je na místě se ptát, proč?

Tak to bylo první zaškobrtnutí státních orgánů při řešení záhady zalepeného kotle na projektu Adularya, ale řekněme tomu třeba neutrálně „chyba“. První, ale bohužel ne poslední. Tou druhou, již smrtelnou chybou, bylo to, že se dohodlo vedení VPE s ministerstvem financí a ČEB a EGAP, že by bylo dobré, aby se ukončily veškeré kontrakty na tomto projektu jejich vypovězením, a tím samozřejmě i vypovězení smlouvy s Andritzem, kterému VPE nic nedlužil, jen tam byl stále ten špatně funkční kotel mezi oběma stranami. A jak řekli, tak i udělali.

Myslím, že Andritz nemohl věřit svým vlastním očím, na jaké to mimoně narazil, anebo to bylo trochu jinak? To zatím nevím a nevylučuji to. Andritz si byl dobře vědom, že má na triku špatně funkční kotel, a co je důvodem té jeho špatné funkčnosti, a také musel počítat s tím, že tato lež o „zlém uhlí a dobrotivém kotli“ může vydržet jen do doby, než si konečně najde český stát nějakou tu odbornou firmu, která mu tento problém rozsekne. A to trvalo prosím rok, než někoho ze státních autorit napadlo, že by věc mohly dát posoudit odborníkům. Konečně po roce od odhalení zalepeného kotle popílkem v dubnu 2016 někoho napadlo, že by bylo asi dobré si ověřit, jestli ten argument od prvního podezřelého ze způsobení tohoto problému na kotli, to je rakouské firmy Andritz, je vůbec oprávněný. A samozřejmě, že se pak ukázalo, že s tím špatným uhlím a s tím vysokým chlorem jako důvodu pro zalepení kotle, že to bylo celé od začátku jen jedna velká blamáž.

A když dostal Andritz ten dopis o odstoupení od kontraktu ze strany VPE, tak si řekl, že je třeba kout železo, dokud je žhavé, tak proč by z toho ještě něco nevyrazil, když má proti sobě takou sestavu mimoňů? A tak Andritz podal ještě po tomto ukončení kontraktu žádost na VPE o vyplacení 66,5 milionů Kč jako kompenzace za to, že ho VPE prý nenechalo ten kontrakt dokončit.

A aby nebyl Andritz smutný, že ten Klondike na konto českého daňového poplatníka se chýlí pomalu

ke konci, tak ČEB ještě přislíbila vytáhnout v začátku roku 2017 další peníze z bohaté státní kapsy, a že by si prý z toho opět mohl Andritz ještě něco přivydělat. Na tento slib VPE vůči Andritzi, že Andritz nezůstane stranou tohoto dalšího porcování medvěda, existuje dokonce zápis mezi VPE a Andritzem.

Takže se ptám, je vůbec možno pochopit logiku uvažování VPE a českých státních orgánů, že než, aby byl Andritz přinucen opravit dva špatně navržené kotle s jejich uvedením do správného provozního režimu, tak se s Andritzem zruší kontrakt, aby už ty kotle po sobě tedy opravovat nikdy nemusel, a zároveň se mu slíbí, že za chvíli přijdou další peníze od České exportní banky, kde si bude moci do nich opět pěkně hrábnout.

Je ještě dobré připomenout, že v době, kdy se slibovalo ze strany ČEB, prodloužit ten český Klondike pro Andritze, byly stále ještě v platnosti bankovní záruky Andritze za správnou funkčnost zařízení. Podle mého mínění se stále dalo podat reklamaci na špatnou funkčnost kotle vůči firmě Andritz, a v každém případě se daly zkonfiskovat alespoň tyto bankovní záruky, vždyť ta poslední bankovní záruka platila až do 31.7.2017. Ale to by nesměli mít ve vedení VPE a na České exportní bance a na EGAP takovou „slabost“ pro Andritze.

Zkrátka, nechali společně VPE i ČEB a EGAP projít Andritzi v tichosti záruky za správnou funkčnost zařízení dvou kotlů, které ve skutečnosti správně nefungovaly, a tím se tento smutný příběh uzavřel.

Já již ani nechci připomínat, že jsem zavčas varoval jak vedení VPE, tak i vedení ČEB a EGAP před tím, než vypršely ty bankovní záruky firmy Andritz, že je chyba na straně špatného projekčního řešení kotle, a že je třeba kotel vůči Andritzi reklamovat do doby, než vyprší jeho bankovní záruky. Neuspěl jsem a divíte se, když ti všichni okolo měli tu neskonalou „slabost“ pro Andritze?

Co říci na závěr? Tři a půl roku bojuji s touto státní hydrou, abych popohnal k zodpovědnosti ty, co připravili daňové poplatníky v tomto státě o 16 miliard korun. Za tři a půl roku mých dopisů na různé státní instituce v ČR, a na různé protikorupční nadace, a na různé poslance v parlamentu, a na různé investigativní novináře, a na různá televizní studia jsem nepostoupil ani o fous. Jako jediné plus, co jsem si z tohoto dlouhého souboje se státem odnesl, je, že dnes vím, jak hluboce je v této společnosti zažraná korupce a jak snadno řídí státní orgány policii ve stylu: „toto vyšetřuj a dej mu, až z něho budou chlupy létat“, anebo „této kapsovačky, té si vůbec nevšímej, tam je to v pořádku“. Není ale v silách jedince, aby na tom něco změnil, dokud společnost bude takto netečná ke korupci, která tu vládne. Já přestože bombarduji již ty tři a půl roku v tomto státě policii a státní zastupitelství a ministerstva dopisy, abych přiměl policii k vyšetřování této kauzy, tak policie nadále tvrdí, že neshledala nic nestandardního na tomto případu, co by dávalo podnět k zahájení vyšetřování.

Jen na závěr chci upozornit, že ta možnost si z českých daňových poplatníků udělat dojnou krávu, by za jiných politických stran u vesla byla ta samá, a myslím, že ještě horší. Nešvar korupce se neodstraní výměnou jedné vlády za druhou, ale systémovou změnou. Dokud bude volby vyhrávat ta strana, která do nich vloží nejvíce peněz a může si koupit prodejné sdělovací prostředky, do té doby bude trvat pokušení, si na každé nadcházející volby nasyslit nějakou tu dostatečnou rezervu, a kde se ty peníze nejspíše vezmou? No přece ze šrajtofle daňových poplatníků, tam je ten Klondike.

Tomuto mému trestnímu oznámení, o kterém tu mluvím, předcházelo ještě jedno trestní oznámení týkající se projektu Adularya, a to mířilo do řad vlády Nečase za ministra financí Kalouska, to je vlády tzv. rozpočtové odpovědnosti. Nevím, od jaké míra a čemu byly odpovědní, ale ona se totiž ke mně dostala informace, kolik že to musel zaplatit turecký investor za to, že mu ČEB poskytla půjčku na projekt Adularya, aby si za to mohl koupit tu elektrárnu od českých firem. A byla to pěkně kulatá sumička. A kde skončilo toto moje první trestní oznámení podané na Vrchní státní zastupitelství? Zkuste si tipnout, věřím, že nebude daleko od toho místa, kde skončilo svou pouť to moje první

trestní oznámení.

autor: "Mike", člen Národní demokracie

ZDROJ: NÁRODNÍ DEMOKRACIE A ALIANCE NÁRODNÍCH SIL